

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับรวบรวมได้เป็นคำตอบของครูจากจังหวัดมัตตานี นราธิวาส ยะลา และ
สตูล จำนวน 183 คน อายุสูงสุด 56 ปี ต่ำสุด 19 ปี อายุเฉลี่ย 26 ปี 5 เดือน
มีประสบการณ์ในการสอนเฉลี่ยแล้วเป็นเวลา 3 ปี 7 เดือน ครูส่วนมากมีวุฒิ ป.ป. หรือ
ป.กศ. ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่วุฒิ ป.ม. ครูที่ไม่มีวุฒิมือยู่บ้านเพียงเล็กน้อย ส่วนครูที่มี
วุฒิระดับปริญญาตรีมีเพียง 2 คน หรือร้อยละ 1.09 ภาษาที่ครูพูดได้ดีที่สุด คือภาษาไทย
ส่วนครูที่พูดภาษามลายูได้ใช้ในขณะที่ยสอนน้อยที่สุด ครูส่วนมากเคยได้รับการศึกษาจาก
วิทยาลัยครู

ตารางที่ 1 - 13 เสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ของครูที่มีต่อวัสดุอุปกรณ์และ
เครื่องมือประกอบการสอนแต่ละชนิด

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับกระดานคำ แผนที่และลูกโลก และ
ภาพการคูณ

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
1.	กระดานคำ	ปัตตานี	98.83	1.67	98.83	1.67	-
		นราธิวาส	100.00	-	100.00	-	-
		ยะลา	100.00	-	100.00	-	-
		สตูล	100.00	-	100.00	-	-
2.	แผนที่และ ลูกโลก	ปัตตานี	93.33	6.67	38.33	55.00	-
		นราธิวาส	50.85	49.15	22.03	37.29	-
		ยะลา	58.29	41.71	45.16	54.84	-
		สตูล	78.79	21.21	51.51	21.21	-
3.	ภาพการคูณ	ปัตตานี	56.67	43.33	20.00	36.67	6.67
		นราธิวาส	33.81	66.19	16.95	37.29	10.17
		ยะลา	51.61	48.39	32.56	19.35	-
		สตูล	60.60	39.40	21.21	30.30	12.12

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าครูในภาคศึกษา 2 มีประสิทธิภาพต่ออุปกรณ์การสอน
ดังนี้ คือ

กระดานคำ ครูทั้ง 3 จังหวัด คือ นราธิวาส ยะลา และสตูล เคยใช้กระดานคำ
ทุกคนและมีอยู่ทุกโรงเรียน ส่วนครูในจังหวัดปัตตานีมีอยู่ 1.67 คน ที่ไม่เคยใช้กระดานคำ
เลย และครูที่ไม่เคยใช้กระดานคำเลยนี้เป็นครูที่สอนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม

แผนที่และลูกโลก ครูในจังหวัดปัตตานี เคยใช้แผนที่และลูกโลกมากที่สุด อันก็รับรองลงมาได้แก่จังหวัดสตูล ส่วนจังหวัดที่มีแผนที่และลูกโลกใช้น้อยที่สุด คือจังหวัดนราธิวาส ในจังหวัดยะลานั้นมีอุปกรณ์การเรียนนี้มากพอควร

ภาพการ์ตูน ครูในจังหวัดสตูล เคยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ คือคิดเป็นร้อยละ 60.60 ส่วนจังหวัดที่รองลงมาได้แก่ ปัตตานี และยะลา ส่วนครูในจังหวัดนราธิวาสมีภาพการ์ตูนใช้น้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ตามยังมีครูเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่รู้จักภาพการ์ตูน เช่นครูในจังหวัดสตูล ไม่รู้จักอุปกรณ์การสอนชนิดนี้ถึงร้อยละ 12.12

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับภาพโปสเตอร์ แผนภาพ และกราฟ

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยมารู้จักเลย
4.	ภาพโปสเตอร์	ปัตตานี	70.00	30.00	31.67	33.33	5.00
		นราธิวาส	37.89	62.11	22.03	35.59	6.87
		ยะลา	70.97	29.03	51.61	48.39	-
		สตูล	66.60	39.40	30.30	21.21	9.09
5.	แผนภาพ	ปัตตานี	95.00	8.00	53.33	41.67	5.00
		นราธิวาส	57.63	42.37	32.20	18.64	3.39
		ยะลา	82.89	17.11	54.84	12.93	-
		สตูล	100.00	-	63.63	36.37	-
6.	กราฟ	ปัตตานี	33.33	66.67	23.33	10.60	6.67
		นราธิวาส	25.42	74.58	1.69	61.02	10.17
		ยะลา	54.86	45.14	19.35	48.39	-
		สตูล	39.39	60.61	33.34	30.30	3.03

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ครูถ่ายภาพโปสเตอร์ แผนภาพ และกราฟทั้งสี่คือ ภาพโปสเตอร์ ครูในจังหวัดยะลา เคยใช้ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนมากกว่า ครูในจังหวัดต่าง ๆ อันดับรองลงมาได้แก่จังหวัดปัตตานีและสตูล ส่วนครูในจังหวัดนราธิวาส นั้นใช้ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนน้อยที่สุด และอย่างไรก็ดีในจังหวัดยะลาแม้ว่าครูจะใช้ ภาพโปสเตอร์มากเป็นอันดับแรก แต่ก็ยังมีครูเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่มีอุปกรณ์การสอนชนิดนี้อยู่ใน โรงเรียนของตน และครูที่ไม่เคยรู้จักภาพโปสเตอร์เลยนั้น เป็นครูในจังหวัดสตูลมากกว่าครู ในจังหวัดอื่น ๆ

แผนภาพ ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้แผนภาพประกอบการสอนมากที่สุด คือร้อยละ 100 อันดับรองลงมาได้แก่ครูในจังหวัดปัตตานีและยะลา ส่วนครูในจังหวัดนราธิวาสนั้น เคยใช้แผนภาพน้อยที่สุด และจังหวัดที่มีแผนภาพมากที่สุด คือจังหวัดสตูลเช่นเดียวกัน ในขณะที่ครูในจังหวัดนราธิวาสมีน้อยกว่าจังหวัดอื่น ๆ และมีครูในจังหวัดปัตตานีเป็นจำนวนร้อยละ 5.00 ที่ไม่เคยรู้จักอุปกรณ์การสอนชนิดนี้เลย

กราฟ ครูในจังหวัดยะลาเคยใช้กราฟมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ ในขณะที่ครูใน จังหวัดนราธิวาสจำนวนร้อยละ 74.58 ไม่เคยใช้กราฟเลย และจังหวัดที่ไม่มีอุปกรณ์ การสอนชนิดนี้มากกว่าจังหวัดอื่น ๆ ก็คือจังหวัดนราธิวาสเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ครูที่ไม่เคย รู้จักกราฟเลยก็คือครูในจังหวัดนราธิวาสซึ่งมีจำนวนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับแผนภูมิ กระดานผ้าสำลีและกระดานนิเทศ

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
7.	แผนภูมิ	ปัตตานี	71.67	28.33	71.67	11.67	8.33
		นราธิวาส	44.07	55.93	30.51	37.29	6.78
		ยะลา	89.35	10.65	58.06	9.68	6.45
		สตูล	100.00	-	54.54	36.36	-
8.	กระดานผ้าสำลี	ปัตตานี	55.00	45.00	11.67	43.33	5.00
		นราธิวาส	18.64	81.36	6.68	55.93	8.47
		ยะลา	46.16	54.84	32.56	45.16	12.93
		สตูล	69.70	30.30	36.37	30.30	9.09
9.	กระดานนิเทศ	ปัตตานี	58.33	41.67	30.00	28.33	8.33
		นราธิวาส	45.76	54.24	37.29	33.90	13.56
		ยะลา	64.52	35.48	41.16	25.82	9.68
		สตูล	66.67	33.33	36.36	30.30	3.03

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าครูมีประสิทธิภาพต่อแผนภูมิ กระดานผ้าสำลี และกระดานนิเทศ ดังนี้

แผนภูมิ ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้แผนภูมิประกอบการสอนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ อันดับรองลงมาได้แก่จังหวัดยะลาและปัตตานี ส่วนครูในจังหวัดนราธิวาสใช้น้อยที่สุด และมีแผนภูมิน้อยที่สุดด้วย แต่อย่างไรก็ตามทั้ง ๆ ที่ครูในจังหวัดปัตตานีเคยใช้แผนภูมิประกอบการสอนมาก แต่ก็มีครูเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่เคยรู้จักอุปกรณ์การสอนชนิดนี้เลย

กระดานดำสำคัญ ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้กระดานดำสำคัญมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่จังหวัดปัตตานีและยะลา จังหวัดที่มีกระดานดำสำคัญอยู่ในโรงเรียนน้อยที่สุดคือจังหวัดนราธิวาส ส่วนครูในจังหวัดยะลานั้นแม้ว่าบางคนเคยใช้กระดานดำสำคัญบ้าง แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่ไม่เคยรู้จักเลย คือมีจำนวนร้อยละ 12.93

กระดานนิเทศ ครูในจังหวัดสตูลใช้กระดานนิเทศประกอบการสอนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ รองลงมาได้แก่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาสตามลำดับ แต่จังหวัดที่มีอุปกรณ์การสอนประเภทนี้มากที่สุดคือจังหวัดยะลา ส่วนครูที่ไม่เคยรู้จักกระดานนิเทศเลยนั้นในจังหวัดนราธิวาสมีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ครูในจังหวัดยะลา ปัตตานี และสตูล

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับไคออรามา พิพิธภัณฑสถานและของล่อแบบ

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
10.	ไคออรามา	ปัตตานี	5.00	95.00	5.00	40.00	56.67
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	61.02
		ยะลา	-	100.00	-	100.00	77.42
		สตูล	3.30	96.70	-	100.00	84.84
11.	พิพิธภัณฑสถาน โรงเรียน	ปัตตานี	1.67	98.83	-	80.00	11.67
		นราธิวาส	5.08	94.92	5.08	94.92	13.56
		ยะลา	16.13	83.87	9.68	74.19	6.45
		สตูล	15.15	84.85	9.09	90.60	6.06
12.	ของล่อแบบ	ปัตตานี	20.00	80.00	8.34	38.34	13.34
		นราธิวาส	6.78	93.22	5.08	52.54	28.81
		ยะลา	12.90	87.10	9.68	64.52	12.93
		สตูล	18.18	81.82	3.03	54.54	21.22

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูมีประสบการณ์ต่อไดออรามา พิพิธภัณฑสถานโรงเรียน และของล่อแบบ ดังนี้

ไดออรามา ครูที่เคยใช้ไดออรามามีเพียง 2 จังหวัดเท่านั้น คือปัตตานีและสตูล และใช้น้อยมาก คือเพียงร้อยละ 5.00 และ 3.30 เท่านั้น ส่วนครูในจังหวัดยะลาและนราธิวาสไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอนชนิดนี้เลย ส่วนครูที่ไม่รู้จักไดออรามามีทั้ง 4 จังหวัด และครูในจังหวัดสตูลมีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 84.84 ส่วนครูในจังหวัดยะลา นราธิวาส และปัตตานี ไม่เคยรู้จักไดออรามารองลงมาตามลำดับ

พิพิธภัณฑสถานโรงเรียน ครูในจังหวัดยะลาเคยใช้พิพิธภัณฑสถานโรงเรียนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ แต่ใช้น้อยมาก คือเพียงร้อยละ 16.13 เท่านั้น ส่วนครูในจังหวัดปัตตานีใช้น้อยที่สุด คือ 1.67 และครูในจังหวัดปัตตานีมีจำนวนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่รู้จักพิพิธภัณฑสถานโรงเรียนเลย

ของล่อแบบ ครูในจังหวัดปัตตานีเคยใช้ของล่อแบบประกอบการสอนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนจังหวัดที่รองลงมาได้แก่สตูลและยะลา ครูทั้ง 4 จังหวัดนี้มีจำนวนไม่น้อยที่ไม่เคยรู้จักของล่อแบบเลย ซึ่งครูในจังหวัดนราธิวาสมีจำนวนมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ

ตารางที่ 5 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับของจำลอง ของตัวอย่าง และของจริง

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
13.	ของจำลอง	ปัตตานี	53.34	46.67	23.34	31.67	6.67
		นราธิวาส	27.12	72.88	18.64	45.76	11.84
		ยะลา	61.29	38.71	38.94	35.45	-
		สตูล	78.79	21.21	45.45	21.21	3.03
14.	ของตัวอย่าง	ปัตตานี	60.00	40.00	26.67	23.34	6.67
		นราธิวาส	44.07	55.93	18.64	35.59	10.17
		ยะลา	77.42	22.58	51.61	22.58	-
		สตูล	90.91	9.09	39.39	18.18	3.63
15.	ของจริง	ปัตตานี	80.00	20.00	25.00	20.00	6.67
		นราธิวาส	47.46	52.54	20.34	22.03	11.84
		ยะลา	86.13	13.87	48.39	19.35	-
		สตูล	90.91	9.09	51.51	9.09	-

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ครูมีประสิทธิภาพต่อของจำลอง ของตัวอย่าง และของจริง ดังนี้คือ

ของจำลอง ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้ของจำลองมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ อันดับรองลงมาได้แก่จังหวัดยะลาและปัตตานี ส่วนครูในจังหวัดนราธิวาสนั้นเคยใช้ของจำลองน้อยที่สุด และจังหวัดที่มีอุปกรณ์การสอนประเภทนี้อยู่มากที่สุดก็คือจังหวัดสตูลเช่นเดียวกัน จังหวัดที่มีของจำลองน้อยที่สุด คือจังหวัดนราธิวาส และครูที่ไม่รู้จักของจำลองเลยซึ่งมีจำนวนมากที่สุดก็ได้แก่ครูในจังหวัดนราธิวาส ส่วนครูในจังหวัดยะลารู้จักของจำลองทุกคน

ของตัวอย่าง ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้ของตัวอย่างประกอบการสอนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่ในจังหวัดยะลามีของตัวอย่างมากกว่าแต่ใช้น้อยกว่าครูในจังหวัดสตูล ส่วนจังหวัดที่มีของตัวอย่างน้อยที่สุดคือนราธิวาส และครูที่ไม่เคยรู้จักอุปกรณ์การสอนชนิดนี้ มาก่อนก็คือครูในจังหวัดนราธิวาสซึ่งมีจำนวนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ

ของจริง ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้ของจริงประกอบการสอนและมีอยู่ในโรงเรียนมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ อันคับรองลงมาได้แก่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส มีครูใน 2 จังหวัดที่ไม่เคยรู้จักของจริงเลย คือ นราธิวาส และปัตตานี ส่วนครูในจังหวัดยะลาและสตูล รู้จักของจริงทุกคน

ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับแผนเสียง เทปบันทึกเสียง และ ภาพแขวนผนัง

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
16.	แผนเสียง	ปัตตานี	16.67	83.33	3.83	73.33	8.33
		นราธิวาส	5.08	94.92	3.39	96.61	13.56
		ยะลา	22.58	77.42	12.93	67.74	-
		สตูล	45.45	54.55	24.24	51.51	-
17.	เทปบันทึกเสียง	ปัตตานี	26.67	73.33	6.67	66.33	8.33
		นราธิวาส	11.86	88.14	6.78	66.10	6.78
		ยะลา	25.83	74.17	28.82	51.61	-
		สตูล	51.51	48.49	45.45	30.30	-
18.	ภาพแขวนผนัง	ปัตตานี	68.33	31.67	35.00	23.33	6.67
		นราธิวาส	49.15	50.85	37.29	11.86	6.78
		ยะลา	77.42	22.58	67.74	12.93	-
		สตูล	84.85	15.15	36.36	39.39	3.03

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าครูมีประสบการณ์ต่อแผนเสียง เทปบันทึกเสียง และภาพแขวนผนัง ดังนี้

แผนเสียง ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้แผนเสียงประกอบการสอนมากที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่ยะลาและปัตตานี ส่วนครูในจังหวัดนราธิวาสใช้แผนเสียงน้อยที่สุด ทั้ง ๆ ที่ในโรงเรียนมีแผนเสียงมากกว่าโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี ครูที่ไม่เคยรู้จักอุปกรณ์การสอนประเภทนี้มี 2 จังหวัด คือ นราธิวาสและปัตตานีตามลำดับ

เทปบันทึกเสียง ครูในจังหวัดสตูลใช้เทปบันทึกเสียงประกอบการสอนมากที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และจังหวัดที่มีอุปกรณ์ชนิดนี้มากที่สุดได้แก่จังหวัดสตูลเช่นเดียวกัน และมีครูเป็นจำนวนไม่น้อยในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาสที่ไม่รู้จักเทปบันทึกเสียงเลย ส่วนครูในจังหวัดยะลาและสตูลรู้จักอุปกรณ์ชนิดนี้ทุกคน

ภาพแขวนผนัง ครูในจังหวัดสตูลใช้ภาพแขวนผนังมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ส่วนในจังหวัดยะลา มีภาพแขวนผนังอยู่ในโรงเรียนมากที่สุด ครูที่ไม่รู้จักภาพแขวนผนังมีในจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และสตูล แต่มีเพียงส่วนน้อย

ตารางที่ 7 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับสมุคภาพ บัทรค่า และรูปภาพ

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
19.	สมุคภาพ	ปัตตานี	85.00	15.00	38.33	28.33	6.67
		นราธิวาส	61.01	38.99	30.51	33.90	3.39
		ยะลา	67.74	32.26	38.94	41.94	-
		สตูล	87.88	12.92	42.42	24.24	-
20.	บัทรค่า	ปัตตานี	83.33	16.67	33.33	10.00	6.67
		นราธิวาส	81.36	18.64	81.36	18.64	-
		ยะลา	90.32	9.68	67.74	3.23	-
		สตูล	100.00	-	60.60	33.33	-
21.	รูปภาพ	ปัตตานี	93.33	6.67	40.00	3.33	5.00
		นราธิวาส	79.66	20.34	71.99	8.47	-
		ยะลา	100.00	-	70.97	29.03	-
		สตูล	100.00	-	75.05	24.24	-

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ครูมีประสิทธิภาพต่อสมุคภาพ บัทรค่า และรูปภาพ ดังนี้คือ

สมุคภาพ ครูในจังหวัดสตูลใช้สมุคภาพประกอบการสอนมากที่สุด อันคิบรมงลงมาได้แก่ปัตตานี และยะลา ส่วนจังหวัดนราธิวาสใช้น้อยกว่าจังหวัดอื่น ๆ แต่ครูในจังหวัดปัตตานีไม่เคยรู้จักสมุคภาพมากกว่าครูในจังหวัดนราธิวาส

บัตรคำ ครูที่ใช้บัตรคำประกอบการสอนมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ คือสตูล ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส แต่จังหวัดนราธิวาสมีบัตรคำอยู่ในโรงเรียนมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ และมีครูในจังหวัดปัตตานีจำนวน 6.67 คนที่ไม่เคยรู้จักบัตรคำเลย ส่วนครูในจังหวัดอื่น ๆ รู้จักทุกคน

รูปภาพ ครูที่ใช้รูปภาพประกอบการสอนมากที่สุด คือครูในจังหวัดยะลาและสตูล ซึ่งจากตัวอย่างประชากรครูใช้ทุกคน ส่วนจังหวัดรองลงมาได้แก่ปัตตานีและนราธิวาส

ตารางที่ 8 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับภาพสามมิติ ภาพถ่าย และสไลด์

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
22.	ภาพสามมิติ	ปัตตานี	11.67	88.33	11.67	70.00	10.00
		นราธิวาส	5.08	94.92	1.69	61.02	13.56
		ยะลา	9.68	90.32	12.93	67.74	12.93
		สตูล	24.24	75.76	6.06	60.60	9.09
23.	ภาพถ่าย	ปัตตานี	56.67	43.33	18.33	35.00	6.67
		นราธิวาส	87.29	62.71	11.84	47.46	10.17
		ยะลา	64.52	35.48	38.94	38.94	-
		สตูล	69.70	30.30	27.27	45.45	-
24.	ภาพสไลด์	ปัตตานี	8.33	96.67	-	96.67	13.33
		นราธิวาส	3.39	96.61	-	100.00	18.64
		ยะลา	-	100.00	-	100.00	16.13
		สตูล	12.12	87.88	3.03	66.67	9.09

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ครูมีประสบการณ์ต่อภาพสามมิติ ภาพถ่าย และสไลด์
ดังนี้ คือ

ภาพสามมิติ ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้ภาพสามมิติประกอบการสอนมากที่สุด อันคืบ
รองลงมาได้แก่จังหวัดปัตตานีและยะลา แต่จังหวัดที่มีภาพสามมิติมากที่สุด คือยะลา รองลง
มาได้แก่ปัตตานี ส่วนในจังหวัดสตูลและนราธิวาสนั้นมีใช้น้อยมาก และจำนวนตัวอย่าง
ประชากรที่ไม่เคยรู้จักภาพสามมิติเลยได้แก่ครูในจังหวัดนราธิวาสซึ่งมีมากที่สุด อันคืบรอง
ลงมาได้แก่ยะลา ปัตตานี และสตูล

ภาพถ่าย ครูในจังหวัดสตูลมีภาพถ่ายใช้มากกว่าจังหวัดอื่น ๆ ส่วนอันคืบรองลงมา
ได้แก่ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส แต่จังหวัดยะลามีภาพถ่ายอยู่ในโรงเรียนมากกว่า
จังหวัดอื่น ๆ มีครูในจังหวัดนราธิวาสและปัตตานีไม่เคยรู้จักภาพถ่ายเลย คือร้อยละ 10.17
และ 6.67 ตามลำดับ

สไลด์ ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้สไลด์ประกอบการสอนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ
ส่วนครูในจังหวัดยะลานั้นไม่เคยใช้สไลด์ประกอบการสอนเลย และโรงเรียนใน 4 จังหวัด
ภาคใต้นั้น มีสตูลจังหวัดเดียวเท่านั้นที่มีสไลด์อยู่ในโรงเรียน ส่วนจังหวัดปัตตานี นราธิวาส
และยะลา ไม่มีสไลด์อยู่ในโรงเรียนเลย และครูที่ไม่รู้จักเครื่องมือชนิดนี้มากที่สุด คือ
ครูในจังหวัดนราธิวาส

ตารางที่ 9 ประสพการณ์ของครูเกี่ยวกับรูปทัศนมา फिल्मสตริป และภาพโปร่งแสง

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
25.	รูปทัศนมา	ปัตตานี	51.67	48.33	31.67	40.00	11.67
		นราธิวาส	22.03	77.97	9.15	6.78	20.34
		ยะลา	58.29	41.71	29.03	45.16	6.45
		สตูล	72.73	27.27	48.48	15.15	6.06
26.	ฟิล์มสตริป	ปัตตานี	3.33	96.67	-	100.00	20.00
		นราธิวาส	1.69	98.31	-	100.00	16.95
		ยะลา	-	100.00	-	100.00	9.68
		สตูล	6.06	93.94	-	93.94	18.18
27.	ภาพโปร่งแสง	ปัตตานี	6.67	93.33	-	100.00	10.00
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	15.25
		ยะลา	-	100.00	-	100.00	12.93
		สตูล	-	100.00	-	100.00	12.12

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าครูมีประสพการณ์ต่อรูปทัศนมา फिल्मสตริป และภาพโปร่งแสง ดังนี้คือ

รูปทัศนมา ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ยะลาและปัตตานี ครูในจังหวัดนราธิวาสใช้น้อยที่สุดทั้ง ๆ ที่มีอุปกรณ์ชนิดนี้อยู่ในโรงเรียนมากที่สุด และครูที่ไม่เคยรู้จักภาพทัศนมาที่สุดนั้นเป็นครูในจังหวัดนราธิวาสเช่นเดียวกัน ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่ปัตตานีและยะลา

ฟิล์มสตริป ครูในจังหวัดสตูลใช้ฟิล์มสตริปประกอบการสอนมากกว่าโรงเรียนในจังหวัดอื่น ๆ แต่ใช้น้อยมากคือมีจำนวนร้อยละ 6.06 เท่านั้น ส่วนในจังหวัดยะลาไม่ได้ใช้เลย ครูที่ไม่รู้จักฟิล์มสตริปมากที่สุด คือครูในจังหวัดปัตตานี รองลงมาได้แก่ สตูล นราธิวาส และยะลา

ภาพโปร่งแสง ครูในจังหวัดปัตตานีใช้ภาพโปร่งแสงประกอบการสอนเพียงจังหวัดเดียวแต่ใช้น้อยมาก คือร้อยละ 6.67 ส่วนในจังหวัดอื่น ๆ ไม่มีใช้เลย ครูในจังหวัดนราธิวาสไม่รู้จักเครื่องมือชนิดนี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ยะลา สตูล และปัตตานี ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับฟิล์มภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เสียง 16 ม.ม. เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตริป

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
28.	ฟิล์ม ภาพยนตร์	ปัตตานี	1.67	98.33	-	100.00	10.00
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	-
		ยะลา	6.45	93.55	-	100.00	-
		สตูล	-	100.00	-	100.00	6.06
29.	เครื่องฉาย ภาพยนตร์ เสียง 16 ม.ม.	ปัตตานี	1.67	98.33	-	100.00	13.33
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	22.03
		ยะลา	-	100.00	-	83.87	6.45
		สตูล	-	100.00	-	100.00	12.12
30.	เครื่องฉาย สไลด์และ ฟิล์มสตริป	ปัตตานี	1.67	98.33	-	98.33	13.33
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	16.95
		ยะลา	3.23	96.77	-	100.00	6.45
		สตูล	3.03	96.97	-	100.00	18.18

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ครูมีประสบการณ์คือฟิล์มภาพยนตร์ เครื่องฉาย
ภาพยนตร์เสียง 16 ม.ม. เครื่องฉายสไลด์ และฟิล์มสตริป ดังนี้

ฟิล์มภาพยนตร์ ครูในจังหวัดยะลาใช้ฟิล์มภาพยนตร์ประกอบการสอนมากกว่า
จังหวัดปัตตานี ส่วนจังหวัดนราธิวาส และสตูล ไม่ปรากฏว่า ครูเคยใช้ภาพยนตร์ประกอบ
การสอนเลย และโรงเรียนต่าง ๆ ในภาคศึกษา 2 ไม่มีอุปกรณ์ชนิดนี้อยู่ในโรงเรียนเลย
มีครูในจังหวัดปัตตานีร้อยละ 10.00 ที่ไม่เคยรู้จักฟิล์มภาพยนตร์เลย ส่วนอันดับรองลงมา
ได้แก่จังหวัดสตูล

เครื่องฉายภาพยนตร์เสียง 16 ม.ม. ครูที่ใช้เครื่องฉายภาพยนตร์เสียง 16 ม.ม.
ประกอบการสอน คือครูในจังหวัดปัตตานีเท่านั้น แต่ก็มีน้อยมาก คือร้อยละ 1.67 ส่วนใน
จังหวัดอื่น ๆ ไม่ปรากฏว่าเคยใช้เลย และครูที่ไม่รู้จักเครื่องมือประเภทนี้เลยคือ ครูใน
จังหวัดนราธิวาสมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัตตานี และสตูล

เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตริป ครูที่เคยใช้สไลด์และฟิล์มสตริปประกอบการสอน
มากที่สุด คือยะลา รองลงมาได้แก่สตูล และปัตตานี ครูในจังหวัดนราธิวาสปรากฏว่า
ไม่เคยใช้เลย และในโรงเรียนทั้ง 4 จังหวัดไม่มีเครื่องมือชนิดนี้เลย ส่วนครูที่ไม่รู้จักเลย
ได้แก่ ครูในจังหวัดสตูลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นราธิวาสและปัตตานี

ตารางที่ 11 ประสบการณ์ของครูเกี่ยวกับเครื่องเล่นงานเสียง เครื่องเพ
บันทึกเสียง และวิทยุ

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคย ใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคย รู้จักเลย
31.	เครื่องเล่น งานเสียง	ปัตตานี	8.33	91.67	-	100.00	10.00
		นราธิวาส	3.39	96.61	-	100.00	10.17
		ยะลา	16.13	83.87	-	100.00	-
		สตูล	36.36	63.64	12.12	87.87	-
32.	เครื่องเพ บันทึกเสียง	ปัตตานี	25.00	75.00	6.67	93.33	10.00
		นราธิวาส	10.17	89.83	5.08	94.96	10.07
		ยะลา	38.94	61.06	25.82	61.29	-
		สตูล	36.36	63.64	51.51	36.36	-
33.	วิทยุ	ปัตตานี	20.00	80.00	20.00	80.00	-
		นราธิวาส	38.98	61.02	15.25	44.07	-
		ยะลา	48.61	51.39	48.39	51.61	-
		สตูล	42.42	57.58	18.18	48.48	-

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าครูมีประสบการณ์ต่อเครื่องเล่นงานเสียง
เครื่องเพบันทึกเสียง และวิทยุ ดังนี้คือ

เครื่องเล่นงานเสียง ครูที่ใช้เครื่องเล่นงานเสียงประกอบการสอนมากที่สุด คือ
ครูในจังหวัดสตูล อันที่จริงลงมาได้แก่ ยะลา และปัตตานี ครูในจังหวัดนราธิวาสใช้น้อย
ที่สุด แต่โรงเรียนที่มีเครื่องเล่นงานเสียงมีแค่เฉพาะโรงเรียนในจังหวัดสตูลเท่านั้น ส่วนใน
จังหวัดอื่น ๆ ไม่มีเลย นอกจากนี้มีครูบางคนในจังหวัดนราธิวาสและปัตตานีก็ไม่เคยรู้จัก
เครื่องเล่นงานเสียงเลย

เครื่องเพ็บันทึกเสียง ครูที่เคยใช้เครื่องเพ็บบันทึกเสียงมากที่สุด คือครูใน
จังหวัดยะลา อันดับรองลงมาได้แก่ สตูล และปัตตานี ส่วนจังหวัดที่มีอุปกรณ์ประเภทนี้อยู่ใน
โรงเรียนมากที่สุด คือสตูล และมีครูบางคนในจังหวัดนราธิวาส และปัตตานีที่ไม่เคยรู้จัก
เครื่องเพ็บบันทึกเสียงเลย

วิทยุ ครูที่ใช้วิทยุประกอบการสอนมากที่สุด คือครูในจังหวัดยะลา ส่วนอันดับรอง
ลงมาได้แก่ สตูล และนราธิวาส ปัตตานีใช้วิทยุน้อยที่สุด และโรงเรียนที่มีวิทยุมากที่สุดคือ
ยะลา ไม่มีครูคนใดไม่รู้จักวิทยุเลย

ตารางที่ 12 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับเครื่องฉายภาพทึบ เครื่องฉายภาพ
ข้ามศีรษะ และเครื่องฉายภาพจุลทรรศน์

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคย ใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคย รู้จักเลย
34.	เครื่องฉาย ภาพทึบ	ปัตตานี	-	100.00	-	100.00	26.67
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	20.34
		ยะลา	3.23	96.77	-	100.00	6.45
		สตูล	-	100.00	-	100.00	18.18
35.	เครื่องฉาย ภาพข้าม ศีรษะ	ปัตตานี	-	100.00	-	100.00	11.67
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	23.73
		ยะลา	-	100.00	-	100.00	6.45
		สตูล	-	100.00	-	100.00	21.21
36.	เครื่องฉาย ภาพจุล- ทรรศน์	ปัตตานี	3.34	96.67	-	100.00	16.67
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	15.25
		ยะลา	-	100.00	-	100.00	3.23
		สตูล	-	100.00	-	100.00	15.15

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ครูมีประสบการณ์คือเครื่องฉายภาพทับ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และเครื่องฉายภาพจุลทรรศน์ ดังนี้

เครื่องฉายภาพทับ ครูทั้ง 4 จังหวัด มีเพียงจังหวัดเดียวเท่านั้นที่ใช้เครื่องฉายภาพทับ คือจังหวัดยะลา และใช้น้อยมากคือร้อยละ 3.23 เท่านั้น ส่วนครูที่ไม่รู้จักเครื่องมือชนิดนี้เลยมีทั้ง 4 จังหวัด แต่ครูในจังหวัดปัตตานีมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 26.17 ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่ นราธิวาส สตูล และยะลา ตามลำดับ

เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ไม่ปรากฏว่ามีตัวอย่างประชากรคนใดในภาคศึกษา 2 ใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะประกอบการสอนเลย และครูที่ไม่รู้จักเครื่องมือชนิดนี้มากที่สุดคือครูในจังหวัดนราธิวาส ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่ สตูล ปัตตานี และยะลา

เครื่องฉายภาพจุลทรรศน์ ครูที่เคยใช้เครื่องมือชนิดนี้ประกอบการสอน คือครูในจังหวัดปัตตานีแต่น้อยมาก คือร้อยละ 3.34 เท่านั้น ส่วนครูในจังหวัดอื่น ๆ ไม่ปรากฏว่าเคยใช้เลย และครูที่ไม่รู้จักเครื่องมือชนิดนี้มากที่สุด คือครูในจังหวัดปัตตานี อันดับรองลงมาได้แก่ นราธิวาส สตูล และยะลา

ตารางที่ 13 ประสิทธิภาพของครูเกี่ยวกับเครื่องขยายเสียง และเครื่องรับโทรทัศน์

เลขที่	รายชื่อ	จังหวัด	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มีอยู่	ไม่มี	ไม่เคยรู้จักเลย
37.	เครื่องขยายเสียง	ปัตตานี	10.00	90.00	10.00	90.00	10.00
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	-
		ยะลา	19.68	80.32	16.13	83.87	-
		สตูล	39.39	60.61	24.24	57.57	-
38.	เครื่องรับโทรทัศน์	ปัตตานี	-	100.00	-	100.00	13.13
		นราธิวาส	-	100.00	-	100.00	8.47
		ยะลา	-	100.00	-	100.00	-
		สตูล	-	100.00	-	100.00	9.09

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ครูมีประสบการณ์ต่อเครื่องขยายเสียง และเครื่องรับโทรทัศน์ ดังนี้

เครื่องขยายเสียง ครูในจังหวัดสตูลเคยใช้เครื่องขยายเสียงมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ อันคัมรองลงมาได้แก่ยะลา และปัตตานี ครูในจังหวัดนราธิวาสไม่เคยใช้เลย และจังหวัดที่มีเครื่องขยายเสียงมากที่สุดคือจังหวัดสตูล ส่วนในจังหวัดนราธิวาสไม่มีเครื่องขยายเสียงใช้เลยทั้ง ๆ ที่ในจังหวัดนราธิวาสใช้เครื่องขยายเสียงมาก แต่ก็มีครูเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่รู้จักอุปกรณ์ชนิดนี้

เครื่องรับโทรทัศน์ จากการสำรวจจากตัวอย่างประชากร 183 คน ปรากฏว่า ไม่มีครูคนใดในภาคศึกษา 2 ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนเลย ครูในจังหวัดปัตตานีมีจำนวนร้อยละ 13.33 ไม่เคยรู้จักโทรทัศน์เลย ส่วนอันคัมรองลงมาได้แก่ครูในจังหวัดสตูล และนราธิวาส ครูในจังหวัดยะลา รู้จักเครื่องมือชนิดนี้ทุกคน

ตารางที่ 14 - 28 เสนอรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับอุปกรณการศึกษาพร้อมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การบริหารงานโสตทัศนศึกษาไม่เต็มตามที่ควร

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของครูเรื่องวิธีที่ได้รับอุปกรณการศึกษาที่มีอยู่

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
ซื้อคัวยเงินของโรงเรียน	40.00	28.82	54.84	87.87
หน่วยราชการและสถาบันต่าง ๆ แจกให้	41.34	66.11	58.06	57.57
ผู้ปกครองนักเรียนแจกให้	3.34	3.38	32.56	45.45
ครูประดิษฐ์หรือสร้างขึ้นเอง	83.34	66.11	80.65	81.82
นักเรียนช่วยกันประดิษฐ์ขึ้น	36.67	25.43	32.56	69.69
ครูและนักเรียนช่วยกันประดิษฐ์ขึ้น	63.34	42.37	64.52	78.78
ผู้อุปการะจากให้	13.34	9.39	32.16	51.51

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ครูในจังหวัดสตูลได้รับอุปกรณการศึกษาจากการซื้อคัวยเงินของโรงเรียนมากที่สุด ในขณะที่โรงเรียนในจังหวัดปัตตานีมีอุปกรณการศึกษาเพราะครูประดิษฐ์หรือสร้างขึ้นเองมากที่สุด อันดับรองลงมาคือ จังหวัดยะลาและนราธิวาส ให้ความคิดเห็นว่า ครูและนักเรียนช่วยกันประดิษฐ์ขึ้น ส่วนการได้รับจากผู้ปกครองนักเรียนนั้น จังหวัดสตูลได้รับความร่วมมือมากที่สุด ส่วนครูในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาสได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองน้อยมาก

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตอุปกรณ์การสอน

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
เคยผลิตบ่อย ๆ	85.00	18.65	38.69	33.34
เคยผลิตบ้าง	55.00	71.87	58.67	66.67
ไม่เคยผลิตเลย	10.00	10.17	3.23	-

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ครูในจังหวัดยะลาได้ผลิตอุปกรณ์การสอนมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ อันคัมรองลงมาได้แก่จังหวัดปัตตานี สตูล และนราธิวาส ส่วนครูในจังหวัดนราธิวาสร้อยละ 71.87 ให้ความคิดเห็นว่า เคยผลิตอุปกรณ์การสอนบ้าง และครูในจังหวัดนราธิวาสเช่นเดียวกันที่ให้ทัศนะว่า ไม่เคยผลิตอุปกรณ์การสอนเลยมีจำนวนร้อยละ 10.17 ครูในจังหวัดสตูลเคยผลิตอุปกรณ์การสอนทุกคน

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์การสอน

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
บอกให้ทางโรงเรียนจัดซื้อ	18.34	18.65	38.94	51.52
ขอบริจาคจากคนอื่นหรือสถาบันอื่น	15.00	11.86	35.89	36.36
ท่านออกเงินซื้อเอง	71.67	50.85	48.39	72.73
เรียกรายเงินจากนักเรียนเพื่อนำไปซื้อ	8.34	10.17	12.91	15.15
เรียกรายเงินจากเพื่อนครูเพื่อนำไปซื้อ	18.34	15.26	25.81	12.12
ทั้งครูและนักเรียนช่วยกันหามา	60.34	57.63	80.65	84.85

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าการจัดหาอุปกรณ์ที่สำคัญนั้นมี 2 ทางด้วยกัน คือทั้งครูและนักเรียนช่วยกันหามา และครูออกเงินซื้อเอง จะเห็นได้ว่า ทั้งครูและนักเรียน

ในจังหวัดสตูลช่วยกันจัดหาอุปกรณ์การสอนมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ รองลงมาได้แก่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาสตามลำดับ ส่วนครูที่ออกเงินซื้อเองมากที่สุด คือครูในจังหวัดสตูล รองลงมาได้แก่จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา การจัดหาที่ได้น้อยที่สุดคือ ระเบียบการเงิน จากนักเรียนนำไปซื้อ จะเห็นได้ว่า จังหวัดปัตตานีจัดได้น้อยที่สุด คือร้อยละ 8.34

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับครูเลือกอุปกรณ์การสอน

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
ผู้บริหารหรือผู้ตรวจการศึกษา	3.34	13.56	3.23	12.12
ครูใหญ่	31.67	28.82	45.16	45.46
ครูผู้สอน	91.67	88.14	96.77	100.00
นักเรียน	6.67	5.08	12.93	15.15

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนเป็นผู้เลือกอุปกรณ์การสอนมากที่สุด จะเห็นได้ว่า ครูในจังหวัดสตูลมีจำนวนถึงร้อยละ 100 ส่วนจังหวัดที่รองลงมาก็ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกอุปกรณ์การสอน

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
เลือกตามความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติ -				
ปัญญาและความสามารถของนักเรียน	46.67	52.54	64.52	66.67
เลือกโดยคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน	31.66	37.29	41.94	51.52
เลือกโดยพิจารณาถึงคุณค่าที่มีต่อการเรียน				
การสอน	80.00	55.93	74.19	96.97
เลือกโดยพิจารณาเกี่ยวกับคุณภาพของอุปกรณ์	8.33	11.87	32.56	21.22
เลือกอุปกรณ์ที่มีราคาแพง	-	-	-	-
เลือกอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายและนำมาใช้อย่าง				
สะดวก	58.33	66.11	61.29	93.94
เลือกอุปกรณ์โดยให้มีหลาย ๆ ชนิด ต่าง ๆ กัน	11.67	8.48	12.93	18.18

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าครูทั้ง 4 จังหวัดเลือกอุปกรณ์การสอนโดยพิจารณาถึงคุณค่าที่มีต่อการเรียนมากที่สุด อันดับรองลงมาคือเลือกอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายและนำมาใช้อย่างสะดวก และเลือกตามความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญาและความสามารถของนักเรียน ส่วนการเลือกอุปกรณ์ที่มีราคาแพงนั้น ทั้ง 4 จังหวัดมิได้ใช้เป็นข้อพิจารณาในการเลือกอุปกรณ์การสอนเลย

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความถี่ของการใช้อุปกรณ์การสอน

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
ใช้ทุกครั้งที่สอน	8.34	10.16	12.93	6.06
ใช้เฉพาะบางชั่วโมง	86.67	81.36	83.87	87.88
ไม่เคยใช้เลย	5.00	5.08	3.23	6.06

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ครูใน 4 จังหวัดมีความรู้และทักษะในการใช้
อุปกรณ์การสอนพอสมควร คือใช้อุปกรณ์การสอนเฉพาะบางชั่วโมงมากที่สุดทั้ง 4 จังหวัด
ส่วนครูที่ให้ทัศนะว่า ใช้ทุกครั้งที่สอนนั้นมีน้อย และครูที่ไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอนเลยนั้น
มีน้อยที่สุด

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของครูที่ใช้อุปกรณ์การสอนทุกครั้ง

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
มีอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอและนำมาใช้				
อย่างสะดวก	6.67	3.39	12.93	3.03
มีความเคยชินที่จะต้องใช้อุปกรณ์การสอน	6.67	-	9.68	-
ครูใหญ่หรือผู้บังคับบัญชาขอรองให้ใช้	-	8.48	3.23	3.03

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ครูที่ใช้อุปกรณ์การสอนทุกครั้งที่สอนนั้นเนื่องมา
จากมีอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอและนำมาใช้อย่างสะดวก ส่วนความเคยชินที่จะต้องใช้
อุปกรณ์การสอนนั้น ครูในจังหวัดปัตตานี และยะลามีความเห็นว่ามีน้อยมาก ครูในจังหวัด
นราธิวาสและสตูลไม่ได้บอกความคิดเห็นในข้อนี้เลย และการที่ครูใหญ่หรือผู้บังคับบัญชา
ขอรองให้ใช้ ครูทั้ง 4 จังหวัดมีความเห็นว่ามีน้อยมาก

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของครูที่ใช้อุปกรณ์การสอนเฉพาะบางชั่วโมง

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
เห็นว่าจำเป็นและเหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์นั้น	80.00	71.19	61.29	93.94
มีอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอและสามารถนำมาใช้อย่างสะดวก	16.67	5.08	35.45	18.18
ท่านเกิดความขยันเป็นพิเศษ	3.67	5.08	6.45	-
มีเวลาเพียงพอที่จะเตรียมใช้อุปกรณ์	16.67	13.59	25.82	36.36
ใช้เพื่อแสดงการสอนให้ผู้อื่นดู	8.33	5.08	12.93	3.03

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า การที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนเฉพาะบางชั่วโมงนั้น ครูทั้ง 4 จังหวัดให้ทัศนะว่า จำเป็นและเหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์การสอนนั้น ๆ มากที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่ครูมีเวลาเพียงพอที่จะเตรียมใช้อุปกรณ์การสอน มีอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอและสามารถนำมาใช้อย่างสะดวก ส่วนการใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อแสดงการสอนให้ผู้อื่นดู และครูเกิดความขยันเป็นพิเศษนั้นมีบ้างแต่น้อยมาก

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
เห็นว่าไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้				
อุปกรณ์ในชั่วโมงนั้น	3.34	6.78	6.45	3.03
ไม่สามารถจะหาอุปกรณ์ได้ในทันที	5.00	13.22	12.93	-
รู้สึกหนักหน่วงหรือเบื่อหน่าย	-	-	3.23	-
ไม่มีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการใช้อุปกรณ์				
การสอน	5.00	8.48	3.23	-
ใช้อุปกรณ์การสอนไม่เป็น	-	1.96	3.23	-
ไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์ที่ต้องการจะใช้	-	1.96	3.23	-
คิดว่าทำให้เสียเวลา	-	1.96	6.45	3.03
ไม่สามารถควบคุมชั้นในขณะที่ใช้อุปกรณ์การสอน	-	-	-	-
คิดว่าถ้าไม่ใช้อุปกรณ์การสอนก็มีผลเท่ากัน	3.34	8.48	6.45	-
อุปกรณ์การสอนมีราคาแพงเกินไป	3.34	-	9.68	-
คิดว่าทำให้เกะกะนักเรียนไม่สนใจในบทเรียน	-	-	3.23	-

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า การที่ครูไม่ได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนนั้น เพราะครูไม่สามารถจะหาอุปกรณ์ได้ในทันที อันคัมรองลงมาก็คือครูเห็นว่า ไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์ในชั่วโมงนั้น ส่วนการคิดว่าถ้าใช้อุปกรณ์แล้วทำให้เกะกะหรือครูรู้สึกหนักหน่วงนั้น ครูในจังหวัดยะลาให้ความคิดเห็นว่า มีน้อยมาก คือเพียงร้อยละ 3.23 ส่วนครูในอีก 3 จังหวัดไม่ออกความคิดเห็นใน 2 ข้อนี้เลย และข้อที่ครูไม่สามารถควบคุมชั้นในขณะที่ใช้อุปกรณ์การสอนนั้น ครูทั้ง 4 จังหวัดไม่ออกความคิดเห็นเลยเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 23 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขออนุญาตเมื่อนำอุปกรณ์การสอนออกมาใช้

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
ขออนุญาตจากครูใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่	31.67	3.39	3.23	12.12
ขออนุญาตจากผู้ตรวจการศึกษา	-	-	-	-
ขออนุญาตจากศึกษานิเทศก์	-	-	-	-
ขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ซึ่งควบคุมดูแลอุปกรณ์	16.67	22.04	32.56	21.22
นำมาใช้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากใคร	51.67	74.75	61.29	66.67

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ครูนำอุปกรณ์การสอนมาใช้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากผู้มีอำนาจมากที่สุดทั้ง 4 จังหวัด ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่การขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ซึ่งควบคุมดูแลอุปกรณ์ และขออนุญาตจากครูใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่ ส่วนการขออนุญาตจากผู้ตรวจการศึกษาหรือศึกษานิเทศก์นั้นครูไม่ออกความคิดเห็นเลย

ตารางที่ 24 ความถี่ของการติดต่อบริษัทอุปกรณ์การสอนจากแหล่งอื่นมาใช้

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
ติดต่อบริษัทเสมอ	30.00	35.08	54.84	54.55
ติดต่อบริษัทบ้างเป็นบางครั้งเมื่อจำเป็น	40.00	22.04	33.29	17.17
นาน ๆ จึงจะขอยืมมาใช้	28.35	23.37	12.93	6.06
ไม่เคยติดต่อบริษัทเลย	30.00	49.15	35.45	39.39

ตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าครูในจังหวัดนราธิวาส ยะลา และสตูลติดต่อบริษัทอุปกรณ์จากแหล่งอื่นมาใช้เสมอมากที่สุด ในขณะที่ครูในจังหวัดปัตตานีให้ข้อคิดเห็นว่าติดต่อบริษัทอุปกรณ์มาใช้บ้างเป็นบางครั้งเมื่อมีความจำเป็น และครูส่วนมากในจังหวัดนราธิวาส และสตูลให้ความคิดเห็นว่า ไม่เคยติดต่อบริษัทเลย ส่วนในชื่อนาน ๆ จึงจะขอยืมอุปกรณ์ใช้นั้นครูในจังหวัดปัตตานีมีความคิดเห็นมากกว่าครูในจังหวัดอื่น ๆ

ตารางที่ 25 สาเหตุที่ครูยืมอุปกรณ์จากเพื่อนมาใช้

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
เห็นว่าสถานที่นั้น ๆ มีอุปกรณ์มาก	10.00	5.08	6.45	3.03
เห็นว่ายืมได้ง่ายและสะดวก	5.00	1.96	12.93	18.18
เห็นว่ามีความจำเป็น	31.67	16.95	32.56	6.36
เห็นว่าเด็กมีความสนใจ	6.67	8.47	19.35	3.03
ท เพราะเวลาที่โรงเรียนไม่มีใช้	20.00	25.42	25.82	39.39

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า ครูในจังหวัดสตูลขอยืมอุปกรณ์จากเพื่อนเพราะว่าที่โรงเรียนของตนเองไม่มีใช้มากที่สุด ในขณะที่ครูของจังหวัดยะลาและปัตตานีมีความคิดเห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ส่วนในข้อที่เกี่ยวกับครูเห็นว่า เด็กมีความสนใจในอุปกรณ์นั้น ๆ และเห็นว่า ยืมได้ง่ายและสะดวกนั้นน้อยมาก

ตารางที่ 26 แหล่งที่ครูเคยติดต่อขอยืมอุปกรณ์การสอนมาใช้

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
โรงเรียนอื่น ๆ	43.34	23.73	48.39	42.43
ศูนย์วัสดุ	5.00	8.48	12.91	3.03
สถานที่ราชการต่าง ๆ	10.00	8.48	38.71	22.22
หน่วยศึกษานิเทศก์	18.34	6.78	22.58	30.31
ผู้ปกครองนักเรียน	3.34	3.39	19.36	6.06
ปอเนาะ	-	-	-	-
อื่น ๆ (วิทยาลัยครูยะลา)	11.67	3.39	12.91	6.06

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า ครูในจังหวัดยะลา ปัตตานีและสตูล ติดต่อขอยืมอุปกรณ์การสอนจากโรงเรียนอื่น ๆ มากที่สุด ในขณะที่ครูในจังหวัดนราธิวาสขอยืมอุปกรณ์จากโรงเรียนอื่น ๆ น้อย ส่วนอันดับรองลงมาครูให้ความคิดเห็นว่า ขอยืมอุปกรณ์ได้จากสถานที่ราชการต่าง ๆ และจากหน่วยศึกษานิเทศก์ และจากตารางจะเห็นได้ว่า แหล่งที่ให้ขอยืมอุปกรณ์มาสอนได้อีกแหล่งหนึ่งก็คือ วิทยาลัยครูยะลา ส่วนปอเนาะนั้นครูไม่ได้ติดต่อขอยืมอุปกรณ์การสอนเลย

ตารางที่ 27 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับผู้บริหาร สถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ทำให้
งานโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของงาน คานนี้	23.34	11.87	9.68	18.18
ขาดการสนับสนุนทางการเงินของโรงเรียน ไม่มีการวางโครงการงานและวัตถุประสงค์ไว้ อย่างแน่นอน	40.00	15.26	41.94	63.64
ขาดผู้นำที่มีความสามารถที่จะดำเนินงาน งานโสตทัศนศึกษา	35.00	44.07	41.94	60.61
ไม่มีศูนย์หรือที่เก็บและรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ	33.34	30.51	51.62	48.48
สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวก ในการใส่อุปกรณ์การสอน	11.67	11.87	9.68	21.22
ไม่มีเครื่องมือและวัสดุสิ้นเปลืองเพียงพอ	31.67	35.59	38.71	36.36
โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากชุมชนมาก ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือ	6.67	8.48	16.13	6.06
ขาดการสนับสนุนและร่วมมือจากเพื่อนครูใน โรงเรียนเดียวกัน	15.00	3.39	9.68	21.22

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าครูทั้ง 4 จังหวัดมีความเห็นว่า ปัญหาที่ทำให้งาน
โสตทัศนศึกษาของโรงเรียนไม่เกิดผลดีเท่าที่ควรนั้น เกิดจากการขาดการสนับสนุนทางการเงิน
ของโรงเรียนมากที่สุด ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่การไม่มีการวางโครงการงานและวัตถุประสงค์
ไว้อย่างแน่นอนและขาดผู้นำที่มีความสามารถที่จะดำเนินงานงานโสตทัศนศึกษา ส่วนข้อที่
ประชาชนในท้องถิ่นไม่ให้ความร่วมมือ นั้น ครูทั้ง 4 จังหวัดต่างมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 28 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับตัวครูที่ทำงานโสตทัศนศึกษาของ
โรงเรียนไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร

	ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
ครูยังไม่มีความรู้และความสามารถในการ ใช้อุปกรณ์	60.00	33.89	35.48	36.37
ครูไม่สนใจในการใช้อุปกรณ์	8.34	3.08	9.68	15.02
ครูไม่มีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการใช้อุปกรณ์	25.00	27.12	35.48	18.18
ครูไม่มีความรู้และความสามารถในการผลิต อุปกรณ์	20.00	30.51	16.13	15.15
ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปกรณ์ที่ต้องการใช้	18.34	20.34	22.58	21.22
ครูใช้อุปกรณ์การสอนแล้วแต่ไม่ได้อผล	5.00	6.78	16.13	6.06
ครูมีความคิดว่าถ้าไม่ใช้อุปกรณ์ก็สอนได้ก็เช่นกัน	13.34	11.87	9.68	15.15
ครูคนอื่น ๆ ในโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์ จึงปฏิบัติตามกัน	6.67	5.08	16.13	12.12
ครูไม่สามารถเสนอความคิดเห็นในการ ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริการอุปกรณ์ที่ โรงเรียนจัดมาให้	6.67	3.39	6.45	24.24
ครูไม่กล้านำอุปกรณ์ออกมาใช้เพราะกลัวว่า จะได้รับความเสียหาย	-	-	-	-
ครูรู้สึกมีความยากลำบากในการเลือกอุปกรณ์ การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน	5.00	6.78	9.67	6.06
ครูวิตกว่าถ้าใช้อุปกรณ์การสอนแล้วทำให้ เสียเวลามาก	5.00	3.08	6.45	3.03

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ครูในภาคศึกษา 2 ต่างมีความเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับตัวครูที่สำคัญที่สุดที่ทำให้งานโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนไม่เกิดผลคือเท่าที่ควรนั้น คือครูยังไม่มีความรู้และความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอน ส่วนอันดับรองลงมานั้น ครูในจังหวัดปัตตานี ยะลาและสตูลมีความเห็นว่า ครูไม่มีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการใช้อุปกรณ์ ในขณะที่เดียวกันนั้นครูในจังหวัดนราธิวาสเห็นว่า ครูไม่มีความรู้และความสามารถในการผลิตอุปกรณ์การสอน ส่วนข้อที่ครูใน 4 จังหวัดเห็นว่า เป็นอุปสรรคน้อยได้แก่ครูวิตกว่า ถ้าใช้อุปกรณ์การสอนแล้วทำให้เสียเวลาและครูใช้อุปกรณ์การสอนแล้วแต่ไม่ได้ผล และข้อที่ว่าครูไม่กล้านำอุปกรณ์การสอนออกมาใช้เพราะกลัวว่าจะได้รับความเสียหายนั้น ครูใน 4 จังหวัดให้ความคิดเห็นว่าไม่เป็นอุปสรรคเลย

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความต้องการในการปรับปรุงโสตทัศนศึกษาให้ดีขึ้น

ตารางที่ 29 เสนอความคิดเห็นเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการในการปรับปรุงโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ ในภาคศึกษา 2 ให้ดีขึ้น

ถ้าครูมีความต้องการในการปรับปรุงมากที่สุดจะมีค่า	เท่ากับ	5
ถ้าครูมีความต้องการในการปรับปรุงมากจะมีค่า	เท่ากับ	4
ถ้าครูมีความต้องการในการปรับปรุงปานกลางจะมีค่า	เท่ากับ	3
ถ้าครูมีความต้องการในการปรับปรุงน้อยจะมีค่า	เท่ากับ	2
ถ้าครูมีความต้องการในการปรับปรุงน้อยที่สุดจะมีค่า	เท่ากับ	1

ตารางที่ 29 ความคิดเห็นเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการในการปรับปรุงโสตทัศนศึกษา
ให้ดีขึ้น

เลขที่	ข้อที่ต้องการปรับปรุง	ค่าความคิดเห็นเฉลี่ย			
		ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
1.	การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ที่เห็นความสำคัญของการใช้ อุปกรณ์การสอน	4.23	4.07	3.55	4.15
2.	จัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษา โดยเฉพาะ	5.00	3.51	3.34	3.42
3.	จัดให้มีการวางโครงการและวิธี บริหารงานโสตทัศนศึกษาอย่างแน่นอน	3.34	3.42	2.73	3.36
	จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานโสตทัศน ศึกษาขึ้นเพื่อเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์	3.51	5.00	3.14	3.22
5.	จัดหาวัสดุอุปกรณ์บางอย่างเพิ่มเติม อย่างพอเพียง	3.78	5.00	3.34	3.94
6.	ให้มีบริการเกี่ยวกับการจัดหาและ กระจายอุปกรณ์พร้อมทั้งมีเจ้าหน้าที่ ประจำ	3.75	3.71	3.10	3.31
7.	จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศน- อุปกรณ์	3.91	3.83	3.34	3.63
8.	จัดให้มีห้องผลิตอุปกรณ์การสอน พร้อมด้วยเครื่องมือและวัสดุสิ้นเปลือง	3.51	3.51	3.29	3.24
9.	ให้โอกาสแก่ครูเสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน	3.82	5.00	3.67	3.66

ตารางที่ 29 (ต่อ)

เลขที่	ข้อที่ต้องการปรับปรุง	ค่าความคิดเห็นเฉลี่ย			
		ปัตตานี	นราธิวาส	ยะลา	สตูล
10.	ต้องการความร่วมมือในการจัดหา และผลิตอุปกรณ์จากผู้ปกครอง	3.46	3.69	3.37	2.88
11.	ให้ศึกษานิเทศก์ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการใช้และการผลิตอุปกรณ์	4.02	4.04	3.23	3.94

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ครูต้องการให้ปรับปรุงในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะ จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานโสตทัศนศึกษาขึ้นเพื่อเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์ จัดหาวัสดุสิ้นเปลืองอย่างพอเพียง และต้องการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน ส่วนความต้องการรองลงมา ได้แก่ ต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน ให้ศึกษานิเทศก์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้และผลิตอุปกรณ์การสอน และต้องการให้จัดการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนูปกรณ์ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครูส่วนมากต้องการในระดับปานกลาง

จากการสัมภาษณ์ครูใหญ่ในโรงเรียนต่าง ๆ ในภาคศึกษา 2 จำนวน 25 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากจังหวัดปัตตานี 8 คน จังหวัดนราธิวาส 8 คน จังหวัดยะลา 7 คน และจังหวัดสตูล 2 คน ครูใหญ่มีวุฒิครูทุกคน เฉลี่ยแล้วมีครูโรงเรียนละ 4.08 คน และมีนักเรียนโรงเรียนละ 92.80 คน

รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานด้านโสตทัศนูปกรณ์ได้จากตารางที่ 30 - 35

ตารางที่ 30 ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับการดำเนินงานโสตทัศนูปกรณ์ในโรงเรียน

ความคิดเห็น	ร้อยละ
ถ้ามีงบประมาณเพียงพอจะปรับปรุงอุปกรณ์การสอนเป็นอันดับแรก	84
จัดให้มีครูผลิตอุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะ	-
ให้หัวหน้าหมวดวิชารับผิดชอบโดยตรง	24
ครูทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบต่ออุปกรณ์การสอนในวิชาของตน	76

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า ครูใหญ่ส่วนมากเห็นความสำคัญของการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอนให้พอเพียงมากที่สุด และการดำเนินงานด้านอุปกรณ์การสอนในโรงเรียนนั้น ครูทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบต่ออุปกรณ์การสอนในวิชาของตน ส่วนครูที่มีหน้าที่ผลิตอุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะนั้นไม่มีเลย

ตารางที่ 31 ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัด
อุปกรณ์การสอนในโรงเรียน

ความคิดเห็น	ร้อยละ
มีงบประมาณไม่เพียงพอ	100
ครูไม่สนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	32
มีงานอื่นที่ต้องทำและสำคัญกว่าการจัดอุปกรณ์การสอน	12
ครูไม่มีความรู้ในการผลิต การใช้และซ่อมแซมอุปกรณ์การสอน	68
ไม่มีห้องสำหรับจัดอุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะ	100

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่าอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดอุปกรณ์การสอน
ในโรงเรียนได้แก่ งบประมาณไม่เพียงพอ และไม่มีห้องสำหรับจัดอุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะ
ส่วนปัญหาอันดับรองลงมาได้แก่ ครูไม่มีความรู้ในการผลิต การใช้ รักษาและซ่อมแซมวัสดุ
อุปกรณ์และครูไม่สนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน มีครูใหญ่เป็นจำนวนน้อยที่เห็นว่า มีงานอื่น
ที่ต้องทำ และสำคัญกว่าการจัดอุปกรณ์การสอน

ตารางที่ 32 วิธีแก้ไขปัญหาของครูใหญ่เกี่ยวกับงบประมาณไม่พอเพียง ครูไม่มีความสนใจและไม่มีความรู้ในการใช้อุปกรณ์การสอน

ความคึกเห็น	ร้อยละ
ครูช่วยกันเสียสละเงินเพื่อซื้ออุปกรณ์การสอน	84
ขอความช่วยเหลือจากประชาชน	12
จัดกิจกรรมเพื่อหาเงินทำอุปกรณ์การสอน	48
ขอร้องให้ครูใช้อุปกรณ์การสอน	32
พิจารณาความดีความชอบ	68
ให้ครูไปชมโรงเรียนที่จัดอุปกรณ์การสอนได้ดี	36
ส่งครูไปอบรมเกี่ยวกับการผลิต ใสและเก็บรักษาอุปกรณ์	100
ขอคำแนะนำจากวิทยากรที่ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน	100

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า วิธีแก้ไขปัญหาของครูใหญ่ที่ปฏิบัติเหมือนกันหมดทุกคน คือส่งครูไปอบรมเกี่ยวกับการผลิต การใสและเก็บรักษาอุปกรณ์ และขอคำแนะนำจากวิทยากรที่ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน อันคัมรองลงมาคือการแก้ไขงบประมาณไม่เพียงพอ นั้นครูช่วยกันเสียสละเงินเพื่อนำไปซื้อและจัดทำอุปกรณ์การสอน ส่วนการขอความช่วยเหลือจากประชาชนนั้นได้รับความร่วมมือค่อนข้างน้อยมาก

ตารางที่ 33 ความช่วยเหลือที่ศึกษานิเทศก์บริการให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ

ความคิดเห็น	ร้อยละ
ไปตรวจเยี่ยมและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะ	16
นำอุปกรณ์การสอนไปแจกให้	12
นำตัวอย่างอุปกรณ์การสอนไปให้ยืม	56

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ศึกษานิเทศก์ได้ช่วยเหลือในเรื่องอุปกรณ์การสอนแก่โรงเรียนต่าง ๆ ด้วยการนำตัวอย่างอุปกรณ์การสอนไปให้ยืมมากที่สุด ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน ส่วนข้อที่ครูใหญ่เห็นว่าได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์น้อยที่สุด คือ การนำอุปกรณ์การสอนไปแจกให้แก่โรงเรียนของตน

ตารางที่ 34 ความต้องการของครูใหญ่ที่ให้ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือนอกเหนือไปจากที่เคยปฏิบัติอยู่

ความคิดเห็น	ร้อยละ
ต้องการให้ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	64
ต้องการให้ไปสาธิตการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์	16
ต้องการให้ศึกษานิเทศก์ร่วมมือกับศึกษานิเทศก์อำเภอในการไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน	24
ต้องการให้นำวัสดุไปแจกให้มากกว่าเดิม	28

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่ส่วนมากต้องการให้ศึกษานิเทศก์ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนของตนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ความต้องการอันดับรองลงมาคือให้นำวัสดุอุปกรณ์ไปแจกให้แก่โรงเรียนมากกว่าที่เคยปฏิบัติอยู่ ส่วนความต้องการให้ศึกษานิเทศก์ไปสาธิตการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์นั้นน้อยมาก

ตารางที่ 35 รายการอุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนมีอยู่

	ร้อยละ
ของจริง	12
ของจำลอง	8
รูปภาพ	96
บัตรคำ	68
ภาพพลิก	16
แผนที่	62
ลูกโลก	24
แผนภูมิ	18

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนส่วนมากมี คือ รูปภาพ อันดับรองลงมาได้แก่ บัตรคำ แผนภูมิ และแผนที่ ส่วนอุปกรณ์การสอนประเภทของจริงและของจำลองนั้นมีน้อยมาก

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารการศึกษาในภาคศึกษา 2 ซึ่งประกอบด้วย ศึกษาพิเศษ
ศึกษาธิการอำเภอ และหัวหน้าหมวดการศึกษา เป็นจำนวน 20 คน ผู้บริหารการศึกษาทุกคน
เห็นว่า กิจกรรมค่านิยมทัศนูปกรณ์เป็นเรื่องสำคัญ และควรสนับสนุน ส่วนรายละเอียดเกี่ยว
กับการบริหารงานดูได้จากตารางที่ 36 - 40

ตารางที่ 36 การแบ่งหน้าที่ของผู้บริหารการศึกษาเพื่อปฏิบัติงานค่านิยมทัศนูปกรณ์
ในโรงเรียน

	ร้อยละ
ให้ศึกษาพิเศษไปดูแลการสอนตามสายวิชาแล้วดูแลอุปกรณ์การสอนด้วย	50
ผู้บริหารการศึกษาไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนแล้วดูแลอุปกรณ์การสอนด้วย	40
ไม่มีโครงการไปดูแลเกี่ยวกับทัศนูปกรณ์เลย	10

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารศึกษามีได้มีโครงการเพื่อไปดูแล
กิจกรรมค่านิยมทัศนูปกรณ์ของโรงเรียนต่าง ๆ โดยเฉพาะ ส่วนมากไปตรวจเยี่ยมและ
ดูแลการสอนตามสายวิชาแล้วดูแลอุปกรณ์การสอนด้วย และผู้บริหารที่ให้คิดว่าไม่มีโครงการไปดูแล
เกี่ยวกับทัศนูปกรณ์เลยนั้นมีน้อยมาก

ตารางที่ 37 รายการอุปกรณ์การสอนที่พบว่าโรงเรียนต่าง ๆ มีอยู่

	ร้อยละ
รูปภาพ	100
ของจริง	40
บัตรคำ	90
แผนภูมิ	85
ของจำลอง	30
กระบอกทราย	10
แผนที่	80
ลูกโลก	15
กระดานดำสำคัญ	20

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนต่าง ๆ ทุกโรงเรียนมีคือ รูปภาพ บัตรคำและแผนภูมินั้นมีเป็นอันดับรองลงมา ส่วนของจำลอง กระดานดำสำคัญ และกระบอกทรายมีใช้น้อยมาก

ตารางที่ 38 วิธีดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษาเพื่อช่วยเหลือค้ำโสดทำนุอุปการะแก่โรงเรียนต่าง ๆ

	ร้อยละ
แบ่งครูออกเป็นกลุ่มแล้วผลิตอุปกรณ์การสอนตามที่ต้องการ	50
ให้เยี่ยมอุปกรณ์การสอนไปดูเป็นตัวอย่าง	40
นำอุปกรณ์ไปแจกให้เวลาไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน	10
สาธิตการสอนให้ดู	20

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า วิธีการช่วยเหลือโรงเรียนต่าง ๆ ด้าน
 โสตทัศนูปกรณ์ที่ได้จัดทำมากที่สุดคือ การแบ่งครูออกเป็นกลุ่มแล้วผลิตอุปกรณ์การสอนตาม
 ความต้องการของครูส่วนมาก การช่วยเหลืออันคับรอกลงมา คือการให้ยืมอุปกรณ์การสอน
 ไปดูเป็นตัวอย่าง ส่วนสิ่งที่ได้ช่วยเหลือน้อยมาก คือนำอุปกรณ์ไปแจกให้เวลาไปตรวจเยี่ยม
 โรงเรียน

ตารางที่ 39 ปัญหาและอุปสรรคของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ที่ผู้บริหารการศึกษา
 ประสบหลังจากการตรวจเยี่ยมโรงเรียนต่าง ๆ

	ร้อยละ
ครูไม่มีความรู้ในการใช้และผลิตอุปกรณ์การสอน	60
มีอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ	95
ครูไม่สนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	75
โรงเรียนอยู่ห่างไกลและการคมนาคมไม่สะดวก	45
อัตราค่าจ้างครูไม่พอ	40
สถานที่เก็บเครื่องมือโสตทัศนวัสดุไม่มีโดยเฉพาะ	90
ห้องเรียนไม่สะดวกในการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์	10

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการใช้โสตทัศนูปกรณ์
 ของโรงเรียนต่าง ๆ คือมีอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ ส่วนปัญหารองลงมาได้แก่ ไม่มีสถานที่
 เก็บโสตทัศนวัสดุโดยเฉพาะ ครูไม่สนใจในการใช้ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน
 ส่วนสิ่งที่ผู้บริหารให้ความคิดเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ห้องเรียนไม่สะดวกในการใช้
 เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์

ตารางที่ 40 วิธีแก้ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนที่ฝ่ายบริหารการศึกษาได้ปฏิบัติ
มาแล้ว

	ร้อยละ
ส่งเสริมให้ครูผลิตอุปกรณ์การสอนที่หาได้ง่ายและราคาถูก	65
ให้คำแนะนำปรึกษาในการผลิต การใช้และการเก็บรักษา	100
จัดการอบรมระดับภาค จังหวัด และอำเภออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	100
จากการติดตามผล ถ้าครูใช้อุปกรณ์การสอนมากขึ้นก็จะนำไปให้อีก	10

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า วิธีที่ฝ่ายบริหารการศึกษาได้ปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนของครู คือการจัดการอบรมและให้คำแนะนำปรึกษาในการใช้ผลิต และรักษาอุปกรณ์ ส่วนอันค้ำรองลงมา คือส่งเสริมให้ครูผลิตอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายและราคาถูก ส่วนการนำอุปกรณ์ไปแจกให้หลังจากการติดตามผลนั้นมีน้อยที่สุด